

URZĄD GMINY w ZAGNANSKU
Wpłynęło dnia 18.09.09
Nr Zał.
Podpis

21.09.09

OJ
Stoczek oimortek
21.09.09. tdk

Szanowni Państwo!

Mamy przyjemność przedstawić ofertę zajęć profilaktycznych na rok szkolny 2009/2010. Nasze propozycje skierowane są do różnych grup odbiorców. Przeznaczone dla najmłodszych poruszają tematykę bezpieczeństwa, komunikacji w grupie. W starszych grupach koncentrujemy się na problematyce używek i przemocy.

● **Program profilaktyczny zawierający:**

- małą formę teatralną
- prelekcję i dyskusję z uczniami, prowadzoną przez osoby przeszkolone w **Krakowskim Stowarzyszeniu Terapeutów Uzależnień**
- konspekty aktywnych lekcji wychowawczych, przygotowane przez psychologów i pedagogów resocjalizacji

**Czas trwania jednego spotkania: ok. 45- 50 minut.
Jednorazowo na spotkanie zapraszamy do 150 uczniów.**

Cena brutto: 500 PLN

(przy większych zamówieniach możliwość negocjacji).

● **Poszerzony program profilaktyczny zawierający:**

- test diagnostyczny przeprowadzany przed spotkaniem
- małą formę teatralną
- prowadzone przez psychologa lub pedagoga, aktywne spotkanie z uczniami, wzbogacone scenami dramowymi z udziałem widzów
- konspekty aktywnych lekcji wychowawczych, przygotowane przez psychologów i pedagogów resocjalizacji

Przy realizacji poszerzonego programu profilaktycznego (30 minut spektakl + 60 minut prelekcji prowadzonej przez psychologa, z aktywnym udziałem widzów)

cena brutto: 800 PLN

● **Warsztaty dla pedagogów, uczniów, rodziców poświęcone tematyce uzależnień bądź przemocy.**

● **Sportowo zabawowe zajęcia pozalekcyjne - propozycje o charakterze rozrywkowym lub okolicznościowym.**

Zajęcia adresowane do uczniów:

- pogłębiają wiedzę na temat szkodliwości używek
- uczą asertywności
- pomagają młodym ludziom dokonywać właściwych wyborów
- uczą pożądanych zachowań w sytuacjach trudnych lub konfliktowych
- uświadamiają konieczność odpowiedzialności za swoje zachowanie
- wskazują gdzie szukać pomocy

**Nasze programy posiadają rekomendację Małopolskiego Kuratorium Oświaty
(nr KO III-OS-426/34/03/MWCh).**

Z wyrazami szacunku:

Danuta Borończyk

KONTAKT:

tel./fax (012) 268 47 31, tel. (012) 269 38 28 (pon.-pt. 8.00 – 15.30)

kom. 500 - 262 285

Zapraszam do odwiedzenia naszej nowej strony internetowej: www.inspiracja.krakow.pl

Rekomendacja:

KURATORIUM OŚWIATY W KRAKOWIE

31-156 Kraków, ul. Basztowa 22
KO III OS 426/34/03/MWCh

tel. 0 (prefiks) 12 422-99-18 , fax 422-00-80
Kraków, dn. 31.10.2003 r.

Szanowni Państwo

Danuta Borończyk

Stanisław Dużyk

Impresariat Artystyczny

INSPIRACJA

Szanowni Państwo,

po zapoznaniu się z dokonaniem Impresariatu Artystycznego „Inspiracja” pragnę wyrazić uznanie dla Państwa przedsięwzięcia w zakresie problematyki wychowawczo – profilaktycznej. Oto dzięki Państwa inicjatywie można kompleksowo uświadamiać grupę młodzieży, nauczycieli, pedagogów, jaki ważny w procesie wychowania jest własny wybór. W interesujący sposób prezentujecie Państwo jakie są potrzeby i zainteresowania współczesnej młodzieży, pozytywne wzorce postępowania, możliwości odnajdywania drogi życiowej, a także jak można radzić sobie z trudnościami osobistymi.

Działanie Państwo w obszarze spraw mających fundamentalne znaczenie w procesie wychowywania młodego człowieka, równocześnie, co szczególnie, cenne pracujecie w sposób skuteczny i atrakcyjny dla dzieci i młodzieży. Inicjatywy i przedsięwzięcia realizowane przez Impresariat Artystyczny „Inspiracja” mogą być znakomitym wsparciem i uzupełnieniem prowadzonej przez nauczycieli i wychowawców pracy kształtującej młode osobowości zgodnie z wymaganiami stawianymi przez świat ludzi dorosłych i odpowiedzialnych. Istotną rolę w tym programie, odgrywa również dyskusja na temat sztuki dokonywania właściwego wyboru.

Jestem przekonana, iż działalność Impresariatu Artystycznego „Inspiracja” może być cenną pomocą w pracy dydaktyczno – wychowawczej nad kształtowaniem wśród uczniów postaw ludzi prawych i asertywnych - ludzi umiających zawsze wybrać dobre rozwiązania na drogach swojego życia.

Życzę Państwu wielu wspaniałych dokonań, zainteresowania programem i długich dyskusji po jego zakończeniu.

Z wyrazami szacunku

Małopolski Kurator Oświaty

mgr Elżbieta Łęcznorowicz

Propozycje skierowane do uczniów klas 0-3 szkół podstawowych (w przypadku niewielkich placówek dla całych szkół podstawowych):

„PSOTY NIE Z TEJ ZIEMI”

Spektakl ten to spotkanie z dwoma budzącymi sympatię barwnymi i zabawnymi stworami. Specjalistami od psot, którzy przywędrowali do nas wprost z Krainy Bajek. Ich dotychczasowe figle, niefrasobliwe zachowania i wyjątkowo niebezpieczne pomysły tak skutecznie przewróciły do góry nogami bajkowy świat, że postanowiono ich wysłać w pouczającą podróż do najbardziej realnego ze światów – świata dzieci z początku XXI wieku. Jednak dla przybyszów z innej przestrzeni jest to miejsce zaskakujące i często niezrozumiałe. Poznają je wspólnie z młodymi widzami, którym często podsyłają własne wskazówki, lecz również korzystają z pomocy dzieci przy rozwiązywaniu niektórych problemów. Służy to aktywizacji widowni, uniknięciu sztywnego podziału: widz - aktor i nadaje widowisku interaktywny charakter.

Program skierowany do najmłodszych uczniów, poświęcony szeroko pojętej problematyce bezpieczeństwa. Ujętej w kompleksowy sposób i przedstawionej na dwóch płaszczyznach. Pierwsza dotyczy niebezpieczeństw powstających w sferze kontaktu ze światem przedmiotów i urządzeń oraz miejsce w rodzaju: ulica, plac zabaw, szkoła. Druga to analiza zagrożeń mogących wyniknąć z relacji dziecka z innym człowiekiem – zwłaszcza dorosłymi i nieznanymi. Również takich, które mogą zaistnieć przy korzystaniu z nowoczesnych mediów – komputerów, telefonów komórkowych i internetu.

„WIEWIÓRKI MAJKI DOBRE RADY”

„Wiewiórki Majki dobre rady” to widowisko utrzymane w lekkiej i żartobliwej konwencji, mające przekazać treści edukacyjne i profilaktyczne, w sposób przystępny i niesztampowy. Poprzez przygody dwójki mieszkańców leśnej polany: „porządnickiej” wiewiórki Majki i niefrasobliwego misia Miśka, przygotowujących się do przetrwania ciężkiej zimy, przekazujemy podstawy wiedzy niezbędnej dla właściwego rozwoju dziecka.

Głównym założeniem spektaklu jest promowanie zdrowego stylu życia. Poruszamy problematykę higieny osobistej i higieny otoczenia, właściwego odżywiania, świadomości dbania o własne zdrowie, korzyści płynących z aktywności fizycznej. Akcentujemy fakt, że dziecko ma prawo przebywać w zdrowym otoczeniu – bez chociażby biernego kontaktu z papierosami i innymi używkami. Pokazujemy również, jak może ono protestować, gdy powyższa zasada jest nierespektowana.

Tematyka spektaklu odwołuje się również do nabywanych przez dziecko nowych umiejętności społecznych: współpracy i funkcjonowania w grupie, rozwiązywania konfliktów. Poruszamy kwestię właściwej organizacji czasu dnia, konieczności wypełniania obowiązków i przewidywania skutków własnych działań. Fakt, iż akcja spektaklu rozgrywa się w lesie wykorzystujemy do budowy podstawy świadomości pro-ekologicznej i omówienia zasad bezpieczeństwa.

„KOLCZASTA PRZYJAŹŃ”

Widowisko dla najmłodszych uczniów, traktujące o tolerancji i przyjaźni. Historia Jeżyka - wyśmiewanego przez innych z racji swej odmienności – „dziwoląga”, który nie może się z nikim zaprzyjaźnić. Jednak „kolczasta postać” posiada sporo umiejętności i zalet, można się od niej wiele nauczyć. Trzeba tylko przezwyciężyć uprzedzenia. W efekcie Jeżyk zdobędzie szacunek innych, a i samemu stanie się mniej „kolczasty”, czyli wyeliminuje swoje kłopoty w relacjach z otoczeniem.

Program porusza problem tolerancji wobec inności. W przypadku naszych adresatów dotyczy pozornie „błahej” odmienności: w wyglądzie czy ubiorze, która nierzadko staje się przyczyną dziecięcych dramatów – wyśmiewania, dyskryminacji i wykluczenia z grupy rówieśniczej. Nie stroni również od poruszenia problemu akceptacji wobec niepełnosprawnych kolegów.

Inne cele programu „Kolczasta przyjaźń” to: stymulowanie poczucia własnej wartości dziecka, kształtowanie umiejętności komunikowania się i współdziałania, pokazanie jak łagodzić napięcia emocjonalne i rozwiązywać konflikty w grupie. Postać Jeżyka promuje treści zawierające elementy racjonalnego odżywiania i higieny osobistej.

**Propozycje skierowane do uczniów klas 0-3 szkół podstawowych
(w przypadku niewielkich placówek dla całych szkół podstawowych):**

„POSKROMIENIE NIEZNOŚNEGO SMOKA”

Dynamiczne widowisko, którego atutem są atrakcyjne kostiumy oraz wesole i skoczne piosenki. Wykorzystując bajkową konwencję, poruszamy treści ważne dla dzieci. Uczulamy na zjawisko agresji i przemocy, problematykę przestrzegania norm i reguł, współistnienia w społeczności. Uczymy kontrolowania emocji i stosowania w praktyce form grzecznościowych.

Wcale nie za siedmioma górami, ale całkiem niedaleko, żyło pewne Smoczysko – nieznośne i samolubne. Bywało złośliwe, a dokuczanie swemu jednemu przyjacielowi, z czasem stało się jego hobby. W końcu miarka się przebrała i przyjaciel powędrował w siną dal. Dręczone wyrzutami sumienia Smoczysko postanowiło go odnaleźć. Wyruszyło w wędrowkę przez szereg niezwykłych miejsc, a w każdym z nich nabyło jakąś nową umiejętność. W efekcie u celu podróży towarzyszy nam już nie antypatyczne Smoczysko, a budzący sympatię wszystkich Smok.

W widowisku koncentrujemy się na treściach społecznych: pokazujemy jak rozwiązywać konflikty i prawidłowo funkcjonować w grupie. Uczymy dzieci sztuki empatii, komunikowania się (właściwego odczytywania komunikatów, również tych niewerbalnych) oraz tego, jak radzić sobie ze swoimi uczuciami.

„W KRAINIE BAJTÓW”

Często o telewizji, internecie i grach komputerowych, mówi się: „narkotyki XXI wieku”. Program traktuje o zagrożeniach wynikających z uzależnienia młodych osób od nowych technologii. Demonstrujemy i analizujemy negatywne aspekty ich wpływu na psychikę młodego odbiorcy w procesie kształtowania jego osobowości.

„W krainie bajtów” to satyryczna opowieść o dziecku, które odchodząc od klawiatury od razu zasiadało przed ekranem telewizora. Lub na odwrót. Aż pewnego dnia obudziło się w wygenerowanej przez komputer wirtualnej rzeczywistości, świecie niezbyt przyjemnym i zaludnionym przez mało przyjaźnie nastawione postacie: Złodzieja Czasu, Wirusy, Natrętów Reklamowych i tajemniczego Sieciowego Potwora. Na dodatek nasz bohater czuje, że powoli staje się robotem i przestraszony uznaje, że czas wracać do domu. Żeby tego dokonać czeka go trudna praca - musi nauczyć się jak wykorzystywać nowe media z pożytkiem, poradzić sobie z przejawami agresji i bezkrytycznym przejmowaniem negatywnych wzorców osobowych. Uczy się jak bezpiecznie posługiwać się internetem i unikać pułapek, które może on stwarzać dla dzieci.

Program ma przede wszystkim charakter profilaktyczny i edukacyjny. Jednak w poruszanej problematyce nie mniej ważna jest prewencja w wykonaniu rodziców. Dla nich dysponujemy przygotowanymi przez psychologa materiałami na temat: jak postępować, aby zapewnić dziecku właściwy kontakt z telewizją i komputerem.

Propozycje skierowane do uczniów klas 4-6 szkół podstawowych oraz gimnazjów:

„WYJŚĆ POZA SCHEMAT” (Nowość!!!)

Program podejmuje problematykę eliminowania nacechowanych agresją relacji wewnątrz grupy rówieśniczej. Uświadamia destrukcyjny wpływ podobnych zachowań na psychikę w procesie dojrzewania młodego człowieka. Pokazuje, jak negatywne konsekwencje wywiera przemoc i zjawisko wykluczenia na kształtowanie osobowości nastolatków. Nawet w sytuacji, gdy niepożądane zjawiska są postrzegane z pozycji świadka, a nie ofiary.

Spektakl opiera się na klasycznym i niestety coraz powszechniejszym motywie „kozła ofiarnego”. Młody człowiek zostaje wykluczony ze środowiskowej grupy i poddany prześladowaniu. Pada ofiarą cyberprzemocy – obraźliwych e-maili i SMS-ów, publikowania ośmieszających go informacji i zdjęć oraz podszywania się pod jego osobę w sieci. Bierność ofiary rozzuchwala sprawców i powoduje kolejne wybryki, prowadzące do kompletnego zastraszenia i osaczenia pokrzywdzonego. Naszym celem nie jest jednak wyłącznie zilustrowanie tych negatywnych zjawisk. Istotne jest ujęcie problemu z kluczowej perspektywy przyjaciela zastraszanego chłopca, który początkowo bagatelizuje kolejne ataki, dystansuje się od kolegi, nie chcąc podzielić losu wyalienowanego. Z czasem jednak przelamuje bezradność i próbuje chronić ofiarę przed prześladowcami. Podejmuje działania niekoniecznie skuteczne. Nie może zerwać ze stereotypem, że podobne sytuacje rozwiązuje się we własnym gronie, bez korzystania z pomocy dorosłych i osób z zewnątrz grupy. Kształtowanie świadomości szkodliwości takiej postawy to przewodni motyw spektaklu.

Program stawia sobie za cel aktywizację młodych widzów i wzbudzenie ich reakcji na przedstawione zjawiska. Wciąga uczniów w przemawiającą do wyobraźni sceniczną historię, stawia w sytuacji analogicznej jak głównego bohatera. Uświadamia, że oni bądź ich bliscy, przyjaciele, mogą stać się celem podobnych karygodnych zachowań. Ukierunkowuje na podjęcie konkretnych działań w celu rozwiązania problemu. Podsuwa gotowe pomysły, ale i prowokuje do własnej inwencji.

„W CYBER-ZWIERCIADLE” (Nowość!!!)

Spektakl „W cyber-zwierciadle” to utrzymana w żartobliwej tonacji satyra na niektóre zwyczaje i zachowania dzisiejszych nastolatków - generacji nie wyobrażającej sobie życia bez telefonów komórkowych, internetu, telewizji. Młodzieży, dla której wyroczyniami są telewizyjni celebryci, a świat popularnych reality-show jest bliższy niż codzienność szkolnej społeczności. Opowiadana przez nas historia, swoisty opis obyczajów, nie ma na celu przedstawienia obrazu pokolenia w krzywym zwierciadle. Każda generacja ma prawo do własnego stylu życia, często niezrozumiałego i odmiennego od tego, który preferowali ich rodzice i dziadkowie.

Program nie koncentruje się na kompleksowej krytyce nowych technologii komunikacyjnych, lecz na pewnych negatywnych ich aspektach, często przenoszonych przez nastolatków do ich życia. Zwykle dzieje się to w sposób nieświadomy i dla nich samych niezauważalny. Jednym z najistotniejszych aspektów jest brutalizacja relacji międzyludzkich, na wzór gier komputerowych lub filmów sensacyjnych. Spektakl „W cyber-zwierciadle”, dzięki parodystycznemu ujęciu problemu, pozwala dostrzec wspomniane zjawiska. Przeciwdziała bezmyślnemu i bezkrytycznemu przejmowaniu wzorców zachowań i systemu wartości lansowanego przez mass media oraz gorączkowej i chaotycznej pogoni za nowymi doznaniem. Groteskowość zachowań bohaterów, ich nieumiejętność rozróżnienia świata wirtualnego od realnego, imitowanie i naśladowanie postaci medialnych, skłania młodych ludzi do refleksyjnego spojrzenia na wizerunek swego pokolenia. Pozwala im nabrać świadomości istnienia negatywnych zjawisk w kulturze masowej i zachęca do ich eliminowania w relacjach z rówieśnikami.

Propozycje skierowane do uczniów klas 4-6 szkół podstawowych oraz gimnazjów:

„RETUSZ”

Fabula spektaklu osnuta jest wokół rozterek typowych dla młodych ludzi. Często wynikają one z trudności dokonania wyboru między stylem życia lansowanym przez komercyjne media, a wartościami propagowanymi przez rodzinę i szkołę. Szczególnie w wieku, w którym wielu chciałoby dołożyć sobie do metryki kilka lat, aby przedwcześnie zapoznać się z niektórymi „atrybutami dorosłości”.

Życie dwójki młodych bohaterów kręci się wokół świata fotografii. Ich azyl to ciemnia, do działania napędzają ich marzenia o przyszłych wystawach, wernisażach, publikacjach w prestiżowych tygodnikach. Obraz przyszłości jest u nich klarowny - jak „ostra” fotografia. Jednak z drogi do celu zawraca ich wpływ środowiska. Bycie cool, trendy, wyrażane poprzez bezrefleksyjny pęd ku rozrywce za wszelką cenę często wydaje się atrakcyjniejszy od próby bycia sobą. Z czasem ich fotografie - funkcjonujące w spektaklu jako czytelną metafora stanu ducha bohaterów - stają się coraz bardziej rozmyte i niewyraźne. Obraz przyszłości blaknie jak stare zdjęcia i wymaga retuszu.

Program „Retusz” nie ogranicza się do standardowego pogłębienia encyklopedycznej wiedzy na temat szkodliwości używek: papierosów, alkoholu, narkotyków. Analizuje pewne mechanizmy ich wpływu na człowieka – takie jak system iluzji i zaprzeczeń oraz fazy uzależnień. Rozprawia się z mitami dotyczącymi substancji psychoaktywnych i rzekomej nieszkodliwości niektórych z nich. Pokazuje jak dzięki kształtowaniu umiejętności asertywnych, nie ulegać presji rówieśniczej. Dzięki dynamicznej formule inscenizacji, autentyzmowi problemów, języka postaci i przystępności fabuły pozwala młodym ludziom na utożsamianie się z bohaterami opowieści. Dostarcza im argumentów promujących zdrowy styl życia i utwierdza w przekonaniu, że warto bronić własnych przekonań i wartości - często wbrew naciskom otoczenia.

„ODZYSKANA KOLEKCJA”

Program stawia za cel pogłębienie świadomości uczniowskiej na temat zagrożeń i konsekwencji uzależnień (nikotyna, alkohol, narkotyki) dla młodego człowieka i jego planów życiowych. W głębszym aspekcie ma służyć wywołaniu refleksji nad deklarowanym systemem wartości, sposobami świadomego dokonywania wyborów i brania odpowiedzialności za dokonane.

„Odzyskana kolekcja” to historia rodzeństwa, wychowującego się bez przebywających na emigracji zarobkowej rodziców. Opowieść o pierwszym młodzieńczym zafascynowaniu atrybutami dorosłości. Stopniowym zaniedbywaniu obowiązków i wraz z topnieniem tytułowej kolekcji, redukcją kolejnych elementów składających się na prawidłowe więzi rodzinne i międzyludzkie. Nie jest to jednak kolejna historia o „staczaniu się” i „upadku”, lecz o odradzaniu młodego człowieka i kształtowaniu pozytywnej hierarchii wartości. Kluczowym motywem pozostaje swoisty „pakt naprawczy” zawarty przez bohaterów i sposób w jaki go realizują.

W programie pokazujemy jak radzić sobie z presją rówieśniczą, w kontekście sięgania po używki. Eksponujemy problem rozróżnienia między prawdziwą przyjaźnią a byciem akceptowanym w grupie z racji przyjmowania panujących w niej postaw. Poruszamy również w sposób przyswajalny dla percepcji grupy odbiorczej - problem „współzależnienia”. Kładziemy nacisk na demonstrowanie technik asertywnych.

Propozycje skierowane do uczniów klas 4-6 szkół podstawowych oraz gimnazjów:

„NAD PRZEPAŚCIĄ”

Bohaterowie programu „Nad przepaścią” to dwójka przyjaciół, połączonych wspólną pasją wspinaczki sportowej. Hobby, któremu się oddają wymaga lojalności wobec partnera, zaufania do drugiej osoby i odpowiedzialności. W pewnym momencie wartości te zostają poddane ciężkiej próbie, wynikającej z zafascynowania jednego z członków tandemu, „luzackim” stylem życia, z atrybutami pozornej wolności w postaci używek i „wspomagaczy” różnego rodzaju. W efekcie powstaje prosta, ale wyrazista historia o dużym ładunku emocjonalnym, łatwo przemawiająca do młodych ludzi. Jednak jej sens nie sprowadza się do pokazania procesu upadku młodej osoby. Wprost przeciwnie - jest to opowieść o konieczności stawiania sobie życiowych celów i nabieraniu umiejętności dążenia do nich, opowieść o potrzebie pasji i konsekwencji niezbędnej do realizacji swoich marzeń.

Styl życia lansowany przez media i wymuszany przez rówieśniczą presję sprawia, że dla wielu młodych ludzi spotkania towarzyskie i zabawa, nieodłącznie kojarzą się z alkoholem i sięganiem po narkotyki. Nasz program ma za zadanie uświadomić młodzieży konsekwencje takich „eksperymentów” i nauczyć postawy asertywnej. Chcemy również w sugestywny sposób zachęcić do podjęcia wysiłku w sztuce radzenia sobie z problemem używek i ewentualnych nalogów. W myśl starej maksymy alpinistów - „Kiedy trzeba wspiąć się na górę, nie myśl, że jak będziesz stał i czekał, to zrobi się ona mniejsza”.

„PĘTLA ZDARZEŃ”

Spektakl porusza problematykę agresji i przemocy rówieśniczej.

Przemocy fizycznej, ale także często występującej a trudnej do wychwycenia przemocy psychicznej - równie dotkliwej i mogącej powodować tragiczne konsekwencje – począwszy od obelg, gróźb, szantażu i poniżania, po pozornie niewinne wyśmiewanie i plotki. W naszej historii jej ofiarą stał się chłopak, którego zachowanie w żaden sposób nie wskazywało, że mógł tej przemocy doświadczać.

Dziennikarz podejmuje reporterskie śledztwo, w celu ustalenia przyczyn próby samobójczej chłopca, która wstrząsnęła społecznością szkolną. Poprzez ciąg rozmów z osobami z jego otoczenia, dokonuje retrospekcji zdarzeń poprzedzających tragedię. Ich dokładna analiza rzuca nowe światło na postacie i ich postawy wobec zaistniałego problemu. Rodzą się pytania – czy wszyscy byli bez winy? Czy brak reakcji na zjawisko przemocy, nie jest milczącym przyzwoleniem na nią? Stanisław Jerzy Lec napisał kiedyś „Własna niemoc jest tak samo niebezpieczna, jak czyjaś przemoc”. Ale czy naprawdę jesteśmy wobec niej absolutnie bezsilni?

Demonstrujemy jak neutralizować przemoc na różne sposoby, między innymi przez rozwijanie poczucia empatii, które umożliwi wczucie się w sytuację ofiary. Idąc tropem nowoczesnej psychologii operującej pojęciem „trójkąta przemocy”: napastnik – ofiara - świadek, eksponujemy rolę i możliwości tego ostatniego. Uczymy jak kształtować umiejętności społeczne - rozwiązywać konflikty i opierać się naciskom ze strony otoczenia. Wskazujemy gdzie szukać pomocy i jakie mechanizmy obronne może przyjmować potencjalna ofiara.

Propozycje skierowane do uczniów klas 4-6 szkół podstawowych oraz gimnazjów:

„DYLEMAT”

„Dylemat” to opowieść o rodzącej się świadomości wagi własnych czynów i konieczności ponoszenia ich konsekwencji u młodego i aroganckiego człowieka. Początkowo dopuszcza się on błahych i pozornie banalnych wykroczeń, których szkodliwość jest często bagatelizowana. Brak reakcji ze strony otoczenia lub zaledwie milcząca dezaprobata generuje w nim poczucie bezkarności i popycha do działań w celu sprawdzenia, którą kolejną granicę może przekroczyć bez poniesienia żadnych konsekwencji.

Z kolei jego sceniczny przyjaciel staje przed ważnymi dylematami. Musi odpowiedzieć sobie na pytanie: kiedy kończy się bezwarunkowość przyjaźni i lojalności, a zaczyna się współuczestnictwo w winie, poprzez przyzwolenie na przemoc i agresję. W naszej historii brakuje jednoznacznego zakończenia – pewne kwestie pozostają otwartymi. Próba odpowiedzi jest improwizowany „sąd”, w czasie którego uczniowie wcielają się w rolę oskarżycieli, obrońców i sędziów. Ich refleksje - jako osób często obcujących z zachowaniami agresywnymi - będą szczególnie cenne.

Nasza opowieść ma odegrać rolę klasycznego wzmocnienia pozytywnego. Porusza ona tematykę zachowań agresywnych i przemocy – szczególnie przemocy rówieśniczej. Przedstawia złożoność problematyki i diagnozuje mechanizmy sprzyjające przyjmowaniu negatywnych postaw przez młodych ludzi. Czyni to jednak w sposób nie epatujący wizualną i werbalną przemocą. Przede wszystkim jednak ma być impulsem zmuszającym do tego, aby nie przechodzić obojętnie wobec zjawiska i zachętą do podjęcia przeciwdziałania w stosunku do osób łamiących normy społecznego funkcjonowania. To także próba odpowiedzi na pytanie: czy jako bierny obserwator nie staję się pośrednio współsprawcą?

Propozycje skierowane do uczniów gimnazjów i szkół średnich:

„PUNKT ZWROTNY”

Młodym ludziom przeważnie wydaje się, że absolutnie panują nad swoim życiem. Często nie dostrzegają, że kontrola nad tą priorytetową sprawą przekracza ich możliwości. Gdy ktoś z zewnątrz, obserwator ich poczynań, stara się im to uświadomić, często reagują agresją bądź negacją. W wielu z nas krytyka wywołuje podobne emocje. Jeśli jednak pada z ust człowieka, który już doświadczył tego, co nas może spotkać w przyszłości, to może warto jej wysłuchać?

Spektakl rozpoczyna dynamiczna scena. Do odpoczywającego w parku mężczyzny na wózku inwalidzkim, podbiega uciekający przed policją młody diler narkotyków. Mężczyzna pomaga mu zmylić pościg, ale na tej sytuacji nie kończy się ich znajomość. Pozornie nie łączy ich nic, jednak okazuje się, że mają podobne charaktery i problemy. W życiu obu mężczyzn swoje piętno odcisnęły nalogi, którym ulegli. Starszy z nich zapłacił już za to wysoką cenę i teraz próbuje uświadomić młodszemu, jakie mechanizmy rządzą procesami uzależnień. Jednak młodzi rzadko chcą słuchać starszych... Czy dla któregoś z nich to spotkanie stanie się „Punktem zwrotnym” w życiu?

W spektaklu eksponujemy problem konsekwencji, jakie niosą za sobą uzależnienia we wszelkiej formie. Od tych pozornie błahych, czyli nikotyny, przez alkohol po prawdziwą zmore naszych czasów - narkotyki. Pokazujemy problemy emocjonalne i społeczne, jakie wywołują. Przedstawione sytuacje wywołują pewną refleksję: czy warto? Pomagamy młodym ludziom postawić to pytanie i odpowiedzieć: oczywiście, że nie warto!

WARSZTATY

JEDNO SPOTKANIE – ok. 150 minut (w tym konsultacje indywidualne)
KOSZT JEDNEGO SPOTKANIA – 800 PLN + 22% VAT.

lub

CYKL TRZECH SPOTKAŃ REALIZOWANYCH W PRZECIĄGU TRZECH MIESIĘCY
(każde spotkanie - ok. 135 minut (w tym konsultacje indywidualne))

KOSZT KAŻDEGO JEDNEGO SPOTKANIA – 700 PLN + 22% VAT.

Cena uwzględnia wszelkie koszty organizacyjne (transport, noclegi itp.).

Proponujemy przeprowadzenie warsztatów psychologicznych z udziałem pedagogów, rodziców lub uczniów, poświęconych problematyce uzależnień i substancji psychoaktywnych (narkotyki, alkohol, nikotyna) lub agresji i przemocy. Polecamy serię spotkań cyklicznych (3 zajęcia w niezbyt długim odstępie czasowym), ponieważ dają one szansę zweryfikowania zdobytej wiedzy i umiejętności. Pozwalają na uszczegółowienie problemu, a nie jedynie powierzchownego „prześlizgnięcia” się po temacie. Czas między warsztatami może być wykorzystany na ćwiczenia w domu, szczególnie umiejętności praktycznych, które mogą pomóc rodzicom i dzieciom.

Uzależnienia i substancje psychoaktywne:

W każdej z propozycji tematy są podzielone na dwie części.

- > kładące nacisk na problem uzależnień i substancji psychoaktywnych
- > związane z kształtowaniem pewnych umiejętności społecznych, które uznane są za najważniejsze czynniki chroniące, a więc nie przyczyniające się do sięgania przez dzieci i młodzież po substancje psychoaktywne.

Pojęcie substancje psychoaktywne obejmuje: narkotyki, alkohol i nikotynę. Przed planowanymi warsztatami sugerujemy dokonanie w szkole rozpoznania i diagnozy sytuacji: czy uczniowie przeszli już inicjację alkoholową lub narkotyczną, jaką posiadają wiedzę na ten temat, czy są to osoby z grup podwyższonego ryzyka. Diagnoza pomaga przy skonstruowaniu planu warsztatów tak, aby najwięcej uwagi poświęcić najbardziej realnym zagrożeniom.

Uzależnienia i substancje psychoaktywne:

NAUCZYCIELE

- > Substancje psychoaktywne - charakterystyka.
- > Narkotykowe prawdy i mity.
- > Fazy i mechanizmy uzależnienia.
- > Objawy i skutki nadużywania substancji psychoaktywnych - zmiany zachowań, zmiany osobowości, narkotykowe gadzety.
- > Gdy uczeń „bierze” - interwencja nauczyciela, procedury postępowania w sytuacjach zagrożenia demoralizacji, miejsca w których można szukać pomocy.

MŁODZIEŻ

- > Ocena substancji psychoaktywnych.
- > Fazy i mechanizmy uzależnienia.
- > Narkotykowe prawdy i mity.
- > Kto może się uzależnić?
- > Skutki i konsekwencje nadużywania substancji psychoaktywnych.

Ćwiczenia:

- > Komunikacja interpersonalna.
- > Ja w grupie - uzyskiwanie akceptacji grupy, przeciwstawianie się jej naciskom, umiejętne bronienie swoich przekonań.
- > Sposoby rozwiązywania konfliktów i radzenia sobie w sytuacjach trudnych.
- > Moja hierarchia wartości, moje cele i marzenia.
- > Budowanie hierarchii wartości, ukazanie sprzeczności między wytyczanymi celami a odurzaniem się.
- > Ja i moje uczucia - wyrażanie przeżywanych emocji i radzenie sobie z nimi.
- > Kształtowanie i wzmacnianie poczucia własnej wartości.
- > Sposoby konstruktywnego radzenia sobie ze stresem.
- Ja i moja rodzina - budowanie wizji swojej rodziny, ustalanie granic i zasad.

Ćwiczenia:

- > Profilaktyka w szkole.
- > Komunikacja w szkole – jak nawiąże i poprawie relacje z wychowankiem.
- > Bezpieczna rozmowa z uczniem o narkotykach.
- > Ustalanie granic zasad i konsekwencji.

RODZICE

- > Substancje psychoaktywne - charakterystyka i rozróżnianie.
- > Motywy sięgania po substancje uzależniające.
- > Czynniki ryzyka i czynniki chroniące.
- > Narkotykowe prawdy i mity.
- > Fazy i mechanizmy uzależnienia.
- > Jak rozpoznać czy dziecko bierze.
- > Objawy i skutki nadużywania substancji psychoaktywnych - zmiany zachowań, zmiany w psychice, narkotykowe gadżety.
- > Gdy dziecko bierze - interwencja rodziców, gdzie szukać pomocy.
- > Profilaktyka domowa - wychowanie prewencyjne.

Ćwiczenia:

- > Profilaktyka domowa.
- > Ustalanie zasad, granic i konsekwencji.
- > Komunikacja w rodzinie.
- > Konflikty i sposoby ich rozwiązywania.
- > Wyrażanie uczuć, radzenie sobie ze stresem i przykrymi emocjami.
- > Rozmowa z dzieckiem o narkotykach.

W przypadku ćwiczeń maksymalna ilość osób w grupie to 15-20 !!!

Agresja i przemoc:

NAUCZYCIELE

- > Reagowanie i interwencja w sytuacji agresji.
- > Rozmowa z agresorem i ofiarą agresji.
- > Dziecko - sprawca, dziecko - ofiara.
- > Agresja w regulaminie klasy (szkoły) - budowanie zasad, wyznaczanie granic i konsekwencji.
- > Zapobieganie i kontrolowanie agresji.
- > Budowanie systemu interwencji.

Ćwiczenia:

- > Formy pozbywania się złości.
- > Radzenie sobie z lękiem.
- > Nieagresywne sposoby rozwiązywania konfliktów.
- > Sposoby redukcji stresu i napięcia.

MŁODZIEŻ

- > Świadomość zachowań agresywnych.
- > Przyczyny i skutki agresji.
- > Czym jest przemoc i jak się przejawia.
- > Recepta dla ucznia agresywnego.
- > Gdzie i jak szukać pomocy.

Ćwiczenia:

- > Redukowanie stresu i napięcia.
- > Trening zastępowania agresji - kształtowanie podstawowych umiejętności społecznych, kształtowanie umiejętności emocjonalnych, rozwijanie umiejętności planowania i przewidywania konsekwencji, trening zasad etycznych.
- > Trening twórczości.
- > Nieagresywne sposoby rozwiązywania konfliktów i rozwiązań trudnych sytuacji.

RODZICE

- > Co to jest agresja.
- > Formy i rodzaje zachowań agresywnych.
- > Czynniki wzmacniające agresję.
- > Ustalanie zasad, granic i konsekwencji.
- > Agresja w mediach.

Ćwiczenia:

- > Komunikacja w rodzinie.
- > Ustalanie zasad, granic i konsekwencji.
- > Nieagresywne rozwiązywanie konfliktów.
- > Redukowanie stresu i napięcia.
- > Wyrażanie uczuć, radzenie sobie ze stresem i przykrymi emocjami.

W przypadku ćwiczeń maksymalna ilość osób w grupie to 15-20 !!!

KONTAKT:

Impresariat Artystyczny INSPIRACJA

ul. Zakopiańska 73, 30 – 418 Kraków

tel./fax (012) 268 47 31 - (pon.-pt. 8.00 – 15.30)

tel. (012) 269 38 28

kom. 500 – 262 285

e-mail: impresariat@inspiracja.krakow.pl

<http://www.inspiracja.krakow.pl>